

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

17. maj 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 175/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2016/C 175/02 Dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 175/03 Sag C-40/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 25. januar 2016 — Irene Uhden mod KLM Royal Dutch Airlines NV 5

2016/C 175/04 Sag C-56/16 P: Appel iværksat den 29. januar 2016 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 18. november 2015 i sag T-659/14, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP mod KHIM 5

2016/C 175/05 Sag C-65/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 8. februar 2016 — Istanbul Lojistik Ltd mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság 6

2016/C 175/06	Sag C-89/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 15. februar 2016 — Radosław Szoja mod Sociálna poisťovňa	7
2016/C 175/07	Sag C-91/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spanien) den 15. februar 2016 — Caixabank S.A. mod Héctor Benlliure Santiago	8
2016/C 175/08	Sag C-100/16 P: Appel iværksat den 18. februar 2016 af Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 9. december 2015 i forenede sager T-233/11 og T-262/11, Grækenland og Ellinikos Chrysos mod Kommissionen	8
2016/C 175/09	Sag C-101/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 19. februar 2016 — SC Paper Consult SRL mod Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud	9
2016/C 175/10	Sag C-110/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. februar 2016 — Lg Costruzioni Srl mod Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa — Distretto di Carbonia, Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa	10
2016/C 175/11	Sag C-112/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 24. februar 2016 — Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni og Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti	10
2016/C 175/12	Sag C-120/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spanien) den 29. februar 2016 — Abanca Corporación Bancaria S.A. mod Juan José González Rey m.fl.	11
2016/C 175/13	Sag C-132/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 1. marts 2016 — Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia mod »Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments« EOOD	12
2016/C 175/14	Sag C-148/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 14. marts 2016 — Riksåklagaren mod Zenon Robert Akarsar	12
2016/C 175/15	Sag C-161/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Attunda Tingsrätt (Sverige) den 21. marts 2016 — Airhelp Limited mod Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S	13
2016/C 175/16	Sag C-180/16 P: Appel iværksat den 29. marts 2016 af Toshiba Corporation til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. januar 2016 i sag T-404/12, Toshiba Corporation mod Europa-Kommissionen	14
2016/C 175/17	Sag C-185/16 SA: Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 29. marts 2016 — Yukos Universal Ltd mod Den Europæiske Investeringsbank	15
Retten		
2016/C 175/18	Sag T-713/15: Rettens kendelse af 16. marts 2016 — Pharm-a-care Laboratories mod KHIM — Pharmavite (VITAMELTS) (EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse i sagen)	16
2016/C 175/19	Sag T-732/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. februar 2016 — ICA Laboratories m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — miljø — forbrugerbeskyttelse — forordning, der fastsætter maksimalgrænseværdierne for guazatin — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	16
2016/C 175/20	Sag T-105/16: Sag anlagt den 17. marts 2016 — Philip Morris Brands mod EUIPO — Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel)	17

2016/C 175/21	Sag T-106/16: Sag anlagt den 17. marts 2016 — zero mod EUIPO — Hemming (ZIRO)	18
2016/C 175/22	Sag T-107/16: Sag anlagt den 18. marts 2016 — Airhole Facemasks mod EUIPO — industrysurf (AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT)	18
2016/C 175/23	Sag T-108/16: Sag anlagt den 17. marts 2016 — Naviera Armas mod Kommissionen	19
2016/C 175/24	Sag T-110/16: Sag anlagt den 18. marts 2016 — Savant Systems mod EUIPO — Savant Group (SAVANT)	20
2016/C 175/25	Sag T-111/16: Sag anlagt den 18. marts 2016 — Prada mod EUIPO — The Rich Prada International (THE RICH PRADA)	21
2016/C 175/26	Sag T-113/16: Sag anlagt den 21. marts 2016 — Arctic Cat mod EUIPO — Slazengers (Gengivelse af en panter)	22
2016/C 175/27	Sag T-116/16: Sag anlagt den 18. marts 2016 — Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen	23
2016/C 175/28	Sag T-120/16: Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)	24
2016/C 175/29	Sag T-121/16: Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL)	25
2016/C 175/30	Sag T-122/16: Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)	26
2016/C 175/31	Sag T-123/16: Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON)	27
2016/C 175/32	Sag T-125/16: Sag anlagt den 23. marts 2016 — León Van Parys mod Kommissionen	28
2016/C 175/33	Sag T-128/16: Sag anlagt den 24. marts 2016 — SureID mod EUIPO (SUREID)	29
2016/C 175/34	Sag T-129/16: Sag anlagt den 24. marts 2016 — Claranet Europe mod EUIPO — Claro (claranet) . .	30
2016/C 175/35	Sag T-133/16: Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence mod ECB	30
2016/C 175/36	Sag T-134/16: Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées mod ECB	31
2016/C 175/37	Sag T-135/16: Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres mod ECB	32
2016/C 175/38	Sag T-136/16: Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie mod ECB	32
2016/C 175/39	Sag T-139/16: Sag anlagt den 31. marts 2016 — SDSR mod EUIPO — Berghaus (BERG OUTDOOR)	33

Retten for EU-Personalesager

2016/C 175/40	Sag F-44/15: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 7. april 2016 — Spadafora mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — stilling som kontorchef — stillingsopslag — udvælgelsesprocedure — udvælgelsespanel — samtale med udvælgelsespanelet — ingen opførelse på short-listen over ansøgere, som blev foreslået med henblik på den endelige samtale med ansættelsesmyndigheden — udvælgelsesprocedurens lovlighed — præference for ansættelse af en ansøger, som er statsborger i en bestemt medlemsstat — formanden for udvælgelsespanelets adfærd — sproglig diskrimination — påstand om erstatning — procesreglementets artikel 81)	34
---------------	---	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 175/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 165 af 10.5.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 156 af 2.5.2016

EUT C 145 af 25.4.2016

EUT C 136 af 18.4.2016

EUT C 118 af 4.4.2016

EUT C 111 af 29.3.2016

EUT C 106 af 21.3.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2016/C 175/02)

Den 13. april 2016 har Retten i plenarmøde som følge af C. Iliopoulos', L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, D. Spielmanns, V. Valančius', Z. Csehis, N. Póltoraks og A. Marcoullis tiltrædelse som dommere ved Retten, efter præsidentens forslag fremsat i henhold til procesreglementets artikel 13, stk. 2, truffet beslutning at ændre Rettens afgørelse af 23. oktober 2013 ⁽¹⁾ om dommernes fordeling mellem afdelingerne, som senest ændret ved afgørelse af 8. oktober 2015 ⁽²⁾. For perioden fra den 14. april 2016 til den 31. august 2016 tilknyttes dommerne afdelingerne som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere

Vicepræsident H. Kanninen og dommerne I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni og L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Første Afdeling med tre dommere

Vicepræsident H. Kanninen

- a) dommer I. Pelikánová og E. Buttigieg
- b) dommer I. Pelikánová og L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín
- c) dommer E. Buttigieg og L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro og dommerne E. Bieliūnas, S. Gervasoni, L. Madise og Z. Csehi

Anden Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro

- a) dommer S. Gervasoni og L. Madise
- b) dommer S. Gervasoni og Z. Csehi
- c) dommer L. Madise og Z. Csehi

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 354 af 26.10.2015, s. 2.

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand S. Papasavvas og dommerne I. Labucka, E. Bieliūnas, I.S. Forrester og C. Iliopoulos

Tredje Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand S. Papasavvas

- a) dommer E. Bieliūnas og I.S. Forrester
- b) dommer E. Bieliūnas og C. Iliopoulos
- c) dommer I.S. Forrester og C. Iliopoulos

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand M. Prek og dommerne I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović og V. Kreuschitz

Fjerde Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand M. Prek og dommerne I. Labucka og V. Kreuschitz

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović og A. Collins

Femte Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne J. Schwarcz og V. Tomljenović

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białeczka, A. Collins og V. Valančius

Sjette Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen

- a) dommer F. Dehousse og A. Collins
- b) dommer F. Dehousse og V. Valančius
- c) dommer A. Collins og V. Valančius

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand M. van der Woude og dommerne I. Wiszniewska-Białeczka, M. Kancheva, I. Ulloa Rubio og A. Marcoulli

Syvende Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand M. van der Woude

- a) dommer I. Wiszniewska-Białeczka og I. Ulloa Rubio
- b) dommer I. Wiszniewska-Białeczka og A. Marcoulli
- c) dommer I. Ulloa Rubio og A. Marcoulli

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand D. Gratsias og dommerne O. Czúcz, M. Kancheva, C. Wetter og N. Póltorak

Ottende Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand D. Gratsias

- a) dommer M. Kancheva og C. Wetter
- b) dommer M. Kancheva og N. Póltorak
- c) dommer C. Wetter og N. Póltorak

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere

Afdelingsformand G. Berardis og dommerne O. Czúcz, I. Pelikánová, A. Popescu og D. Spielmann

Niende Afdeling med tre dommere

Afdelingsformand G. Berardis

- a) dommer O. Czúcz og A. Popescu
- b) dommer O. Czúcz og D. Spielmann
- c) dommer A. Popescu og D. Spielmann.

De udvidede afdelinger med fem dommere sammensættes som følger:

- For så vidt angår Første, Anden, Tredje, Sjette, Syvende og Ottende Afdeling med tre dommere, som er tilknyttet fire dommere, ved at tilføje den fjerde dommer fra det pågældende dommerkollegium, som sagen oprindeligt er blevet forelagt, og en femte dommer fra den efterfølgende afdeling i numerisk rækkefølge (med undtagelse af afdelingsformanden), i den rækkefølge, som er fastsat i procesreglementets artikel 8.
- For så vidt angår Niende Afdeling med tre dommere som er tilknyttet fire dommere, ved at tilføje den fjerde dommer fra det pågældende dommerkollegium, som sagen oprindeligt er blevet forelagt, og en femte dommer fra Første Afdeling (med undtagelse af afdelingsformanden), i den rækkefølge, som er fastsat i procesreglementets artikel 8.
- For så vidt angår Fjerde Afdeling ved at tilføje to dommere fra Femte Afdeling (med undtagelse af afdelingsformanden).
- For så vidt angår Femte Afdeling ved at tilføje to dommere fra Sjette Afdeling (med undtagelse af afdelingsformanden) i den rækkefølge, som er fastsat i procesreglementets artikel 8.

Afdelingerne med tre dommere, som er tilknyttet fire dommere, sættes i tre forskellige sammensætninger.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 25. januar 2016 — Irene Uhden mod KLM Royal Dutch Airlines NV

(Sag C-40/16)

(2016/C 175/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irene Uhden

Sagsøgt: KLM Royal Dutch Airlines NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽¹⁾ (herefter forordningen om luftfartspassagerers rettigheder) fortolkes således, at begrebet »distancen« alene omfatter den direkte distance mellem afgangsstedet og det sidste bestemmelsessted, uafhængigt af den i det konkrete tilfælde faktisk tilbagelagte flyvestrækning?

⁽¹⁾ EFT L 46, s. 1.

Appel iværksat den 29. januar 2016 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 18. november 2015 i sag T-659/14, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP mod KHIM

(Sag C-56/16 P)

(2016/C 175/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved O. Mondéjar Ortuño og E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP og Bruichladdich Distillery Co.Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellanten gives medhold fuldt ud.
- Den appellerede dom ophæves.
- Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten tilsidesatte artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 207/2009, idet den fandt, at den beskyttelse, som forordning (EF) nr. 491/2009⁽²⁾ yder registrerede oprindelsesbetegnelser, kan suppleres af Decreto-Lei No 173/2009 og Decreto-Lei No 212/2004 og den portugisiske lov om intellektuel ejendomsret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 491/2009 af 25.5.2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 154, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 8. februar 2016 — Istanbul Lojistik Ltd mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatóság**

(Sag C-65/16)

(2016/C 175/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Istanbul Lojistik Ltd

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet [EF]-Tyrkiet fortolkes således, at en afgift som den, der er reguleret i den ungarske lov om afgift på færdsel med motorkøretøjer, og som et tyrkisk indregistreret godskøretøj, der anvendes af en tyrkisk transportvirksomhed til godstransport, pålægges i medfør af denne lov, fordi det krydser den ungarske grænse for at komme til en anden medlemsstat, idet det kommer fra Tyrkiet og kører gennem Ungarn som transitmedlemsstat, udgør en afgift med tilsvarende virkning som told og derfor ikke er i overensstemmelse med nævnte artikel?
- 2) a) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 5 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet [EF]-Tyrkiet da fortolkes således, at en afgift som den, der er reguleret i den ungarske lov om afgift på færdsel med motorkøretøjer, og som et tyrkisk indregistreret godskøretøj, der anvendes af en tyrkisk transportvirksomhed til godstransport, pålægges i medfør af denne lov, fordi det krydser den ungarske grænse for at komme til en anden medlemsstat, idet det kommer fra Tyrkiet og kører gennem Ungarn som transitmedlemsstat, udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion og derfor ikke er i overensstemmelse med nævnte artikel?

- b) Skal artikel 7 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet [EF]-Tyrkiet fortolkes således, at det er muligt af færdselssikkerheds- og retshåndhævelsessyn at anvende en afgift som den, der er reguleret i den ungarske lov om afgift på færdsel med motorkøretøjer, og som et tyrkisk indregistreret godskøretøj, der anvendes af en tyrkisk transportvirksomhed til godstransport, pålægges i medfør af denne lov, fordi det krydser den ungarske grænse for at komme til en anden medlemsstat, idet det kommer fra Tyrkiet og kører gennem Ungarn som transitmedlemsstat?
- 3) Skal artikel 3, stk. 2, TEUF og artikel 1, stk. 2 og 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1072/2009 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at transitmedlemsstaten på grundlag af en bilateral overenskomst på transportområdet, der er indgået med Tyrkiet, anvender en afgift som den, der er reguleret i den ungarske lov om afgift på færdsel med motorkøretøjer, og som et tyrkisk indregistreret godskøretøj, der anvendes af en tyrkisk transportvirksomhed til godstransport, pålægges i medfør af denne lov, fordi det krydser den ungarske grænse for at komme til en anden medlemsstat, idet det kommer fra Tyrkiet og kører gennem Ungarn som transitmedlemsstat?
- 4) Skal artikel 9 i associeringsaftalen mellem [EØF] og Tyrkiet [...] fortolkes således, at en afgift som den, der er reguleret i den ungarske lov om afgift på færdsel med motorkøretøjer, og som et tyrkisk indregistreret godskøretøj, der anvendes af en tyrkisk transportvirksomhed til godstransport, pålægges i medfør af denne lov, fordi det krydser den ungarske grænse for at komme til en anden medlemsstat, idet det kommer fra Tyrkiet og kører gennem Ungarn som transitmedlemsstat, indebærer forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og derfor ikke er i overensstemmelse med nævnte artikel.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21.10.2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT L 300, s. 72).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den
15. februar 2016 — Radosław Szoja mod Sociálna poisťovňa**

(Sag C-89/16)

(2016/C 175/06)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Radosław Szoja

Sagsøgt: Sociálna poisťovňa

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med retten til sociale sikringsydelse og sociale fordele, som fastlagt i artikel 34, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder, fortolkes uden at tage højde for uddybningen i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ⁽²⁾ af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og dermed uden at kunne anvende proceduren i den nævnte forordnings artikel 16, således at arbejdstidens korte varighed eller arbejdstagerens begrænsede løn ikke påvirker fastlæggelsen af, hvilken national lovgivning der skal finde anvendelse i tilfælde af kumulation af lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed, dvs. at den nævnte artikel 14 i gennemførelsesforordningen ikke finder anvendelse på fortolkningen af artikel 13, stk. 3, i grundforordningen?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan den nationale ret da i tilfælde af modstrid mellem to forordninger — dvs. grundforordningen og gennemførelsesforordningen, som i den foreliggende sag er henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger — i forbindelse med anvendelsen heraf vurdere forordningernes bestemmelser på grundlag af deres forrang, dvs. deres rang i EU-rettens hierarki?
- 3) Kan den fortolkning af grundforordningens bestemmelser, som Den Administrative Kommission har anlagt i medfør af grundforordningens artikel 72, opfattes som en bindende fortolkning fra en EU-institution, som den nationale ret ikke kan fravige, hvilket således hindrer forelæggelse af præjudicielle spørgsmål, eller udgør den alene en af de mulige fortolkninger af EU-retten, som den nationale ret skal vurdere som et af de elementer, hvorpå afgørelsen baseres?

⁽¹⁾ EUT L 166, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 284, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spanien) den 15. februar 2016 — Caixabank S.A. mod Héctor Benlliure Santiago

(Sag C-91/16)

(2016/C 175/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caixabank S.A.

Sagsøgt: Héctor Benlliure Santiago

Præjudicielt spørgsmål

Udgør den omstændighed, at den rentesats, der er aftalt for de ordinære renter, ligeledes anvendes i tilfælde, hvor der opkræves morarenter, en handling, der er forenelig med direktiv 93/13⁽¹⁾, eller udgør den derimod en udfyldning af kontrakten, som ikke er tilladt efter Domstolens praksis?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Appel iværksat den 18. februar 2016 af Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 9. december 2015 i forenede sager T-233/11 og T-262/11, Grækenland og Ellinikos Chrysos mod Kommissionen

(Sag C-100/16 P)

(2016/C 175/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (ved dikigoroi V. Christianos og I. Soufleros)

De andre parter i appellsagen: Den Helleniske Republik og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 9. december 2015 i forenede sager T-233/11 og T-262/11 ophæves, og sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Den appellerede dom fastslog, at alle betingelserne i artikel 107, stk. 1, var opfyldte med hensyn til to statsstøtteforanstaltninger. Den første statsstøtteforanstaltning vedrører salget af Cassandra-minerne til appellanten til en pris, som var mindre end deres markedsværdi. Den anden statsstøtteforanstaltning vedrører en skattefritagelse i forbindelse med minernes grundværdi.
2. Appellanten har fremført tre appelanbringender, to vedrørende den første statsstøtteforanstaltning og et vedrørende den anden statsstøtteforanstaltning. Nærmere:
 - Vedrørende den første statsstøtteforanstaltning: Appellanten har gjort gældende, at den appellerede doms bedømmelse af eksistensen af en fordel er behæftet med retlige fejl samt begrundelsesmangler og rettergangsfejl med hensyn til minernes værdi.
 - Vedrørende den første statsstøtteforanstaltning: Appellanten har gjort gældende, at den appellerede doms bedømmelse af eksistensen af en fordel er behæftet med retlige fejl og begrundelsesmangler med hensyn til grundværdien.
 - Vedrørende den anden statsstøtteforanstaltning: Appellanten har gjort gældende, at den appellerede doms bedømmelse af eksistensen af en fordel er behæftet med retlige fejl.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 19. februar 2016 — SC Paper Consult SRL mod Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud

(Sag C-101/16)

(2016/C 175/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Paper Consult SRL

Sagsøgt: Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en afgiftspligtig person nægtes retten til at fradrage moms med den begrundelse, at den afgiftspligtige person i det foregående omsætningsled, som har udstedt fakturaen med angivelse af udgiften og momsen, er blevet erklæret inaktiv af skattemyndighederne?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2006/112/EF under de i det første spørgsmål beskrevne omstændigheder da til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter det er tilstrækkeligt for at kunne nægte retten til at fradrage moms, at fortegnelsen over afgiftspligtige personer, der er erklæret inaktive, slås op ved Agenția Națională de Administrare Fiscală kontor, og at den omhandlede fortegnelse offentliggøres på Agenția Națională de Administrare Fiscală's hjemmeside, i rubrikken Almene oplysninger — Oplysninger om økonomiske aktører?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. februar 2016 —
Lg Costruzioni Srl mod Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa — Distretto di Carbonia,
Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa**

(Sag C-110/16)

(2016/C 175/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Lg Costruzioni Srl

Indsævnte: Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa — Distretto di Carbonia,

Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Præjudicielt spørgsmål

Er en bestemmelse såsom den tidligere undersøgte artikel 53, stk. 3, i lovdekret nr. 163 af 16. april 2006, hvorefter en virksomhed kan deltage i en udbudsprocedure ved at benytte sig af en »udpeget« fagmand, der ifølge national retspraksis ikke kvalificeres som tilbudsgiver og således ikke må benytte sig af andre enheders kapacitet, forenelig med artikel 48 i direktiv 2004/18 af 31. marts 2004⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 24. februar 2016 —
Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni og Ministero dello Sviluppo
Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Sag C-112/16)

(2016/C 175/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Persidera SpA

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni og Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, og navnlig artikel 56 TEUF, 101 TEUF, 102 TEUF og 106 TEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EF⁽¹⁾ (rammedirektivet), artikel 3, 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF⁽²⁾ (tilladelsesdirektivet), artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF⁽³⁾ (konkurrencedirektivet), princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om alsidig information, til hinder for en national bestemmelse, som med henblik på fastlæggelse af antallet af digitale net, som skulle tildeles operatører i forbindelse med omlægning af de analoge net, i lige så høj grad tog højde for dels de analoge net, som blev drevet fuldt lovligt, dels de analoge net, som tidligere blev drevet i strid med de antitrust-grænser som er fastlagt i de nationale bestemmelser, som allerede har været genstand for kritik fra Domstolen eller Kommissionen, eller under alle omstændigheder blev drevet uden koncession?
- 2) Er EU-retten, og navnlig artikel 56 TEUF, 101 TEUF, 102 TEUF og 106 TEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 3, 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF (konkurrencedirektivet), princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om alsidig information, til hinder for en national bestemmelse, som med henblik på fastlæggelse af antallet af digitale net, som skulle tildeles operatører i forbindelse med omlægning af de analoge net, i lige så høj grad tog højde for alle de analoge net, som indtil det pågældende tidspunkt blev drevet — selv om dette skete i strid med de antitrust-grænser, som er fastlagt i de omhandlede nationale bestemmelser, som allerede har været genstand for kritik fra Domstolen eller Kommissionen, eller under alle omstændigheder blev drevet uden koncession — og som i praksis har medført, at en operatør med flere net er blevet tildelt færre digitale net i forhold til det antal, som vedkommende drev på markedet for analog spredning, og at den pågældende reduktion er forholdsmæssigt større end den reduktion, som har omfattet konkurrenterne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21).

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16.9.2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EØS-relevant tekst) EFT L 249, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spanien) den 29. februar 2016 — Abanca Corporación Bancaria S.A. mod Juan José González Rey m. fl.

(Sag C-120/16)

(2016/C 175/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia no 60 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abanca Corporación Bancaria S.A.

Sagsøgt: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey og Francisco Rodríguez Alonso

Præjudicielt spørgsmål

Udgør den omstændighed, at den rentesats, der er aftalt for de ordinære renter, ligeledes anvendes i tilfælde, hvor der opkræves morarenter, en handling, der er forenelig med direktiv 93/13⁽¹⁾, eller udgør den derimod en udfyldning af kontrakten, som ikke er tilladt efter Domstolens praksis?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 195, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 1. marts 2016 — Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia mod »Iberdrola Imobiliaria Real Estate Investments« EOOD

(Sag C-132/16)

(2016/C 175/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direktor na Direktsia Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika — Sofia

Sagsøgt: »Iberdrola Imobiliaria Real Estate Investments« EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 26, stk. 1, litra b), artikel 168, litra a), og artikel 176 i Rådets direktiv 2006/112/EU af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse som artikel 70, stk. 1, nr. 2, i Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (momsloven), som begrænser retten til at fradrage indgående moms af en tjenesteydelse i forbindelse med opførelse eller forbedring af fast ejendom, der tilhører tredjemand, og som sker til fordel for såvel tjenesteydelsens modtager som ejeren, alene af den grund, at tredjemand modtager resultatet af tjenesteydelsen vederlagsfrit, mens der ikke tages hensyn til, at tjenesteydelserne anvendes inden for rammerne af den afgiftspligtige tjenesteydelsesmodtagers økonomiske virksomhed?
- 2) Er artikel 26, stk. 1, litra b), artikel 168, litra a), og artikel 176 i direktiv 2006/112 til hinder for en afgiftspraksis, hvorefter retten til at fradrage indgående moms af tjenesteydelser nægtes, når udgifterne til denne tjenesteydelse bogføres under den afgiftspligtige persons generelle omkostninger, eftersom de er anvendt til at opføre eller forbedre en fast ejendom, der ejes af en anden person, mens der ikke tages hensyn til, at denne ejendom også anvendes af modtageren af byggeydelse inden for rammerne af den pågældendes økonomiske virksomhed?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 14. marts 2016 — Riksåklagaren mod Zenon Robert Akarsar

(Sag C-148/16)

(2016/C 175/14)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Riksåklagaren

Sagsøgt: Zenon Robert Akarsar

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Spørgsmålet vedrører fortolkningen af Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (2002/584/RIA ⁽¹⁾).

Kan en medlemsstat nægte at fuldbyrde en europæisk arrestordre, der vedrører fuldbyrdelse af en fængselsstraf, som er blevet idømt som en samlet sanktion for flere forhold, når et af disse forhold ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning, og der ikke i den udstedende medlemsstat er mulighed for at træffe bestemmelse om opdeling af straffen?

Det pågældende forhold udgør ikke en lovovertrædelse, som er omfattet af rammeafgørelsens artikel 2, stk. 2, med hensyn til hvilke kravet om dobbelt strafbarhed ikke kan gøres gældende.

⁽¹⁾ EFT L 190, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Attunda Tingsrätt (Sverige) den 21. marts 2016 —
Airhelp Limited mod Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S**

(Sag C-161/16)

(2016/C 175/15)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Attunda Tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Airhelp Limited

Sagsøgt: Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal forordningens artikel 2, litra g), og artikel 3, stk. 2, litra a) ⁽¹⁾, fortolkes således, at en passager skal have en reserveret siddeplads (dvs. ret til sin egen plads i flyet), eller er det tilstrækkeligt, at passageren har modtaget en bekræftet reservation til flyafgangen (dvs. ret til at blive transporteret med flyet) for, at der skal udbetales kompensation?
2. Skal en nedsat billetpris for et barn, som ikke har sin egen siddeplads under flyvningen, men rejser i selskab med en anden passager, anses for direkte eller indirekte at være til rådighed for offentligheden i henhold til forordningens artikel 3, stk. 3?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Appel iværksat den 29. marts 2016 af Toshiba Corporation til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Første Afdeling) den 19. januar 2016 i sag T-404/12, Toshiba Corporation mod Europa-
Kommissionen**

(Sag C-180/16 P)

(2016/C 175/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Toshiba Corporation (ved solicitor J.F. MacLennan, Rechtsanwalt A. Schulz, dikigoros S. Sakellariou og avocat J. Jourdan)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-404/12 ophæves, og
 - i. Europa-Kommissionens afgørelse i sag COMP/39.966 — *Gasisolerede koblingsanlæg, genvedtagelse*, annulleres, eller
 - ii. den bøde, der blev pålagt Toshiba, nedsættes i henhold til artikel 261 TEUF, eller
 - iii. sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom for så vidt angår retsspørgsmål.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Søgsmålet støttes på tre anbringender:

- a) Første anbringende: Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at Toshiba's ret til forsvar ikke blev tilsidesat af Europa-Kommissionen, navnlig for så vidt som Kommissionen ikke fremsendte Toshiba en klagepunktsmeddelelse forud for vedtagelsen af afgørelsen om genvedtagelse i 2012.
- b) Andet anbringende: Retten begik en fejl ved at konkludere, at den af Europa-Kommissionen anvendte metode til beregning af Toshiba's bøde ikke tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, navnlig for så vidt som Kommissionen anvendte det udgangsbetrag, der blev beregnet for joint venturet TM T&D, som grundlag for beregningen af Toshiba's bøde og ikke omsætningen for Toshiba i modsætning til, hvad Kommissionen gjorde for de europæiske adressater for den beslutning, der blev vedtaget i 2007, og
- c) Tredje anbringende: Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at Europa-Kommissionen ikke tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, da den undlod at nedsætte Toshiba's bøde, således at den afspejlede selskabets relative deltagelse i overtrædelser, navnlig for så vidt som Kommissionen ikke fandt, at Toshiba's mere begrænsede deltagelse i den ulovlige adfærd sammenlignet med den ulovlige adfærd fra de europæiske adressater for den beslutning, der blev vedtaget i 2007, kunne begrunde en nedsættelse af bøden.

**Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 29. marts 2016 — Yukos
Universal Ltd mod Den Europæiske Investeringsbank**

(Sag C-185/16 SA)

(2016/C 175/17)

Processprog: fransk

Parter

Rekvirenten: Yukos Universal Ltd (ved avocat H. Boularbah)

Rekvisitus: Den Europæiske Investeringsbank

Påstande

- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at oplyse begrundelserne, beløbene og vilkårene for de fordringer, som Den Russiske Føderation har mod den.
 - YUL gives bemyndigelse til at foretage arrest og udlæg i fordringer mod Den Europæiske Investeringsbank, og i det mindste i alle beløb, som Den Europæiske Investeringsbank i sin egenskab af udsteder af obligationer tegnet af Den Russiske Føderation er eller vil være Den Russiske Føderation skyldig, herunder i de renter, der er påløbet som følge af disse obligationer og deres tilbagebetaling, i henhold til de vilkår, der er fastsat i den eller de gældende udstedelsesaftale (r) eller prospekt(er), og dette til et beløb i hovedstol og renter, og med forbehold af en regulering under sagens behandling, på 1 690 886 892,20 EUR (størrelsen af den fordring, som YUL har mod Den Russiske Føderation).
 - Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes under alle omstændigheder at betale nærværende sags gebyrer og omkostninger.
-

RET TEN

Rettens kendelse af 16. marts 2016 — Pharm-a-care Laboratories mod KHIM — Pharmavite (VITAMELTS)

(Sag T-713/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2016/C 175/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Australien) (ved advokat I.A. De Freitas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Pharmavite LLC (Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. september 2015 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2649/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Pharmavite LLC og Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. februar 2016 — ICA Laboratories m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-732/15 R)

(Særlige rettergangsformer — miljø — forbrugerbeskyttelse — forordning, der fastsætter maksimalgrænseværdierne for guazatin — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2016/C 175/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ICA Laboratories Close Corp. (Century City, Sydafrika), ICA International Chemicals (Proprietary) Ltd (Century City) og ICA Developments (Proprietary) Ltd (Century City) (ved advokaterne K. Van Maldegem og R. Crespi og solicitor P. Sellar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved X. Lewis og P. Ondrúšek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelse af Kommissionens forordning (EU) 2015/1910 af 21. oktober 2015 om ændring af bilag III og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for guazatin i eller på visse produkter (EUT L 280, s. 2).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 17. marts 2016 — Philip Morris Brands mod EUIPO — Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel)**(Sag T-105/16)**

(2016/C 175/20)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Philip Morris Brands Sàrl (Neuchâtel, Schweiz) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Explosal Ltd (Larnaca, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Explosal Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i sort og hvid, der indeholder ordbestanddelen »Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel« — EF-varemærkeregistrering nr. 10 008 084

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. januar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2775/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og EU-varemærkeansøgning nr. 10008084 afvises fra registrering for så vidt angår alle varer, subsidiært hjemvises sagen til Appelkammeret med henblik på yderligere behandling af de forbud, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, på baggrund af de fremførte beviser for det ældre varemærkes omdømme og fornødne særpræg.
- EUIPO og Explosal Ltd bærer deres egne omkostninger og tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. marts 2016 — zero mod EUIPO — Hemming (ZIRO)

(Sag T-106/16)

(2016/C 175/21)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: zero Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokat M. Nentwig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Oliver Hemming (Cadbury, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Oliver Hemming

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »ZIRO« — EU-varemærkeregistrering nr. 12 264 958

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 71/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. marts 2016 — Airhole Facemasks mod EUIPO — industrysurf (AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT)

(Sag T-107/16)

(2016/C 175/22)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Airhole Facemasks, Inc. (Vancouver, British Columbia, Canada) (ved barrister A. Michaels og solicitor S. Barker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: industrysurf, SL (Trapagaran, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: industrysurf, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i sort og hvid, der indeholder ordbestanddelene »AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT« — EU-varemærkeregistriering nr. 9 215 427

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2547/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres og EU-varemærket erklæres ugyldigt i sin helhed eller, subsidiært, annulleres den anfægtede afgørelse.
- industrysurf, SL tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for Retten og appelkammeret og at betale de omkostninger, som annullationsafdelingen har fastsat skal betales.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. marts 2016 — Naviera Armas mod Kommissionen

(Sag T-108/16)

(2016/C 175/23)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Naviera Armas, SA (Palma, Gran Canaria, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra og Á. Givaja Sanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 8. december 2015 om statsstøtte SA.36628 (2015/NN-2) (EUT 2016 C 25, s. 2), hvorved det blev fastslået, at der ikke forelå statsstøtte til fordel for rederiet Fred Olsen S.A., hvad angår de foranstaltninger, som Kongeriget har truffet i Puerto de las Nieves, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede afgørelse fandt Kommissionen, at den angivelige eksklusive ret, som Fred Olsen havde til at drive virksomhed fra Puerto de las Nieves (De Kanariske Øer, Spanien), selskabets hele eller delvise fritagelse fra at betale havneafgifter samt betingelserne for at bruge denne havn, som, idet den udelukkede almindelige fartøjer, ligeledes medførte en uberettiget fordel for dette rederi, ikke udgjorde statsstøtte.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende, som er støttet på den omstændighed, at selskabet har fremlagt tilstrækkelige grunde til, at Kommissionen kunne nære rimelig tvivl vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der forelå statsstøtte til fordel for Fred Olsen, hvilket burde føre til, at den formelle undersøgelsesprocedure blev indledt.

Til støtte for dette anbringende har sagsøgeren anført følgende:

- Den uforholdsmæssige varighed af Kommissionens foreløbige undersøgelse fra Naviera Armas fremsatte sin klage den 26. april 2013, til den vedtog den anfægtede afgørelse, godtgør i sig selv sagens kompleksitet, som påkrævede en indledning af den formelle undersøgelsesprocedure.
- Den anfægtede afgørelse er behæftet med visse åbenbare fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, såsom at det er anført, at ingen virksomhed inden 2013 havde ansøgt om at drive virksomhed med hurtigfærger fra Puerto de las Nieves, at Fred Olsen var den eneste virksomhed, der var interesseret i at benytte havnen i 1990'erne, eller at alene hurtigfærger kan benytte denne havn.
- Fred Olsen har siden 1991 været den eneste, der anvendte Puerto de las Nieves, hvilket giver selskabet en konkurrencefordel, som de spanske myndigheder har indrømmet det vilkårligt.
- Fred Olsen har i mere end 20 år været begunstiget af en fuldstændig fritagelse fra visse havneafgifter.

Sag anlagt den 18. marts 2016 — Savant Systems mod EUIPO — Savant Group (SAVANT)

(Sag T-110/16)

(2016/C 175/24)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Savant Systems LLC (Osterville, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved advokaterne O. Nilgen og A. Kockläuner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Savant Group Ltd (Burton in Kendal, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Savant Group Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »SAVANT« — EU-varemærke nr. 32 318

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 33/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som beskyttelsen af det omtvistede EU-varemærke nr. 32 318 »SAVANT« blev opretholdt med hensyn til »computersoftware« i klasse 9 og alle tjenesteydelserne i klasse 41 og 42.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 15 i forordning nr. 207/2009, for så vidt som appelkammeret med urette fandt, at varemærkeindehaveren havde ført bevis for reel brug af det omtvistede EU-varemærke i forhold til de varer og tjenesteydelser, det er registreret for, navnlig »computersoftware« og hertil knyttede tjenesteydelser i klasse 41 og 42.
- Appellkammeret har tilsidesat pligten til at begrunde, hvorfor det ikke tog hensyn til rapporten vedrørende »undersøgelsen af brug«.

Sag anlagt den 18. marts 2016 — Prada mod EUIPO — The Rich Prada International (THE RICH PRADA)**(Sag T-111/16)**

(2016/C 175/25)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Prada SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat F. Jacobacci)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* The Rich Prada International PT (Surabaya, Indonesien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger:* The Rich Prada International PT*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »THE RICH PRADA« — registreringsansøgning nr. 10 228 948*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. januar 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 3076/2014-2 og R 3186/2014-2)**Påstande***Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:*

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist, hvorved der gives medhold i indsigelsessag nr. B 2 012 477 i sin helhed.
- Subsidiært stadfæstes afgørelsen truffet af Andet Appellkammer i sin helhed.

- Pålægget til Prada SA om at bære omkostningerne i forbindelse med klagen for appelkammeret på 550 EUR ændres således, at The Rich Prada International PT tilpligtes at betale disse omkostninger.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. marts 2016 — Arctic Cat mod EUIPO — Slazengers (Gengivelse af en panter)

(Sag T-113/16)

(2016/C 175/26)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Arctic Cat, Inc. (Thief River Falls, Minnesota, De forenede Stater) (ved advokaterne M. Hartmann og S. Fröhlich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Slazengers Ltd (Burnham, Det forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Arctic Cat, Inc.

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket (Gengivelse af en panter) — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 941 684

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2953/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som klagen blev afvist og den delvise afvisning af beskyttelse af IR nr. 941 684 vedrørende Den Europæiske Union for så vidt angår de ansøgte varer i klasse 25 (»køretøjspecifikt motorsportstøj, herunder beskyttende yderbeklædning, elefanthuer og ansigtsmasker«) blev stadfæstet.
- Det fastslås, at IR nr. 941 684 tillades beskyttet vedrørende Den Europæiske Union for så vidt angår de ansøgte varer i klasse 25 (»køretøjspecifikt motorsportstøj, herunder beskyttende yderbeklædning, elefanthuer og ansigtsmasker«).

- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Slazengers Ltd tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. marts 2016 — Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-116/16)

(2016/C 175/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgien), Port autonome de Namur (Namur, Belgien), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgien), Port autonome de Liège (Liège, Belgien) og Région wallonne (Jambes, Belgien) (ved advokat J. Vanden Eynde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling for hver af sagsøgerne, hvorefter Europa-Kommissionens afgørelse, reference: SA.38393 (2015/E) — beskatning af havne i Belgien, annulleres.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at de belgiske havnes økonomiske virksomhed, og navnlig de wallonske havne, ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

1. Første anbringende generelt om, at det af Kommissionen anførte hverken er understøttet af faktiske forhold eller retligt begrundede.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har begrundet sin ændring af praksis i forhold til sin beslutning af 20. oktober 2004 (N520/2003).
3. Tredje anbringende om den omstændighed, at havnenes aktiviteter støttes, idet de ellers ikke ville være rentable i den belgiske økonomis kontekst, samt den omstændighed, at ensidigt fastsatte afgifter, som ikke dækker de gennemførte investeringer, ikke er tilstrækkelige til at kvalificere dem som økonomisk virksomhed.

4. Fjerde anbringende om, at det anførte om, at den belgiske beskatningsordning er en selskabsskat, ikke er retligt begrundet.
5. Femte anbringende om, at det anførte om, at den beskatning af juridiske personer, som havnene er pålagt, udgør en fordel, eftersom deres eventuelle subsidiære økonomiske virksomhed ikke beskattes, ikke er godtgjort. Kommissionen har desuden ikke identificeret, hvilke aktiviteter der efter dennes opfattelse burde beskattes, og hvilke der efter dens opfattelse udgør tjenesteydelser af almen interesse.
6. Sjette anbringende om, at de konkrete omstændigheder gav grundlag for at anvende beskatning af juridiske personer, når der tages hensyn til opbygningen af det belgiske retssystem, som sonderer mellem den skattemæssige behandling af tjenesteydelser af almen interesse og af kommerciel virksomhed.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen undlod at tage hensyn til medlemsstaternes prærogativer inden for:
 - Definitionen af ikke-økonomiske aktiviteter.
 - Definitionen af direkte beskatning.
 - Forpligtelsen til at sikre den korrekte virkning af tjenesteydelser af almen interesse, som er nødvendig for social og økonomisk samhørighed.
 - Organisation af tjenesteydelser af almene interesse efter eget skøn.
8. Ottende anbringende om, at de indre wallonske havnes grundlæggende virksomhed er tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som i henhold til EU-retten ikke er reguleret ved konkurrencereglerne i artikel 107 TEUF.
9. Niende anbringende, som påberåbes subsidiært, om, at såfremt de indre wallonske havnes grundlæggende virksomhed var omfattet af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, ville de være reguleret ved artikel 93 TEUF og artikel 106, stk. 2, TEUF, og konkurrencereglerne ville ikke gælde for dem.
10. Tiende anbringende, som påberåbes endnu mere subsidiært, om, at de europæiske kriterier for definitionen af en statsstøtte ikke er opfyldt.

Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Sag T-120/16)

(2016/C 175/28)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (St. Helier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Burlington Fashion GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Burlington« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 017 273

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 94/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, og det omtvistede varemærke afvises for så vidt angår alle de omtvistede varer.

— De af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten tilpligtes betalt.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

**Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion
(BURLINGTON THE ORIGINAL)**

(Sag T-121/16)

(2016/C 175/29)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Burlington Fashion GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »BURLINGTON THE ORIGINAL« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 007 952

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2501/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det omtvistede varemærke afvises for alle de omtvistede varer.
- De af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten tilpligtes betalt.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Sag T-122/16)

(2016/C 175/30)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd. (St Helier, Jersey) (ved Barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Den anden part i sagen for appelkammeret

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket indeholdende ordbestandsdelen »Burlington« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 982 021

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2409/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det omtvistede varemærke afvises for alle de omtvistede varer.

— De af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten tilpligtes betalt.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON)

(Sag T-123/16)

(2016/C 175/31)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »Burlington« International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 982 020.

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1635/2013-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres og det anfægtede varemærke afvises for alle de anfægtede varer.

— De af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten tilpligtes betalt.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. marts 2016 — León Van Parys mod Kommissionen

(Sag T-125/16)

(2016/C 175/32)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Firma León Van Parys NV (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne P. Vlaemminck, B. Van Vooren og R. Verbeke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 95 final af 20. januar 2016 i sag REC 07/07(REV), hvori det blev fastslået, at en efterfølgende bogføring af importafgifter er berettiget, og at en fritagelse for disse afgifter er berettiget i forhold til en skyldner og delvis berettiget for så vidt angår en anden skyldner, men hvad angår en anden del ikke er berettiget hvad angår denne bestemte skyldner, og hvori Kommissionens afgørelse C(2010)2858 af 6. maj 2010 blev ændret, annulleres.
- Det fastslås, at artikel 909 i forordning nr. 2454/93 (¹) i fuldt omfang finder anvendelse til fordel for sagsøgeren i nærværende sag efter Rettens dom i sag T-324/10, hvor Retten til fordel for sagsøgeren (i nærværende sag og i nævnte sag) annullerede artikel 1, stk. 3, i den oprindelige afgørelse, således at sagsøgeren i nærværende sag i henhold til artikel 909 i forordning nr. 2454/93 har ret til at blive fritaget fuldt ud for toldskylden og alle dermed direkte eller indirekte forbundne renter eller omkostninger.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 907 og 909 i forordning nr. 2454/93 og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sagsøgeren har anført, at de for sagsøger fordelagtige retsvirkninger af dom af 19. marts 2013, Firma Van Parys mod Kommissionen (T-324/10, EU:T:2013:136) i sig selv er tilstrækkelige. Som følge heraf kræves der ingen ny kommissionsafgørelse for at fjerne den af Retten konstaterede ulovlighed, og sagsøgeren må nyde godt af virkningen af artikel 909 i forordning nr. 2454/93.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 907 i forordning nr. 2454/93 og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har misbrugt sin beføjelse til at kræve yderligere oplysninger i henhold til artikel 907 i forordning nr. 2454/93 med henblik på at omgå anvendelsen af artikel 909 i forordning nr. 2454/93. Sagsøgeren har nærmere bestemt anført, at Kommissionen allerede rådede over de anmodede oplysninger.

3. Tredje og subsidiære anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, eftersom gennemførelsen af dom af 19. marts 2013, Firma Van Parys mod Kommissionen (T-324/10, EU:T:2013:136), inden for en rimelig frist ikke kunne overstige den oprindelige periode på ni måneder fastsat i artikel 907 i forordning nr. 2454/93.

4. Fjerde og mere subsidiære anbringende, hvorefter Kommissionen har misbrugt sine beføjelser, idet den har gennemført en ny undersøgelse og er nået frem til en konklusion, der er i strid med hvad Retten fastslog i dom af 19. marts 2013, Firma Van Parys mod Kommissionen (T-324/10, EU:T:2013:136).
5. Femte og endnu mere subsidiære anbringende om en ukorrekt fortolkning af bestemmelserne om regulering af bananmarkedet og om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
 - Sagsøgerens anvendelse af en leasingaftale med henblik på erhvervelsen af importlicenser var ifølge sagsøgeren en retligt fastsat mulighed i medfør af forordning nr. 2362/98 ⁽²⁾ og almindelig handelspraksis som anerkendt af WTO.
 - Dette kan ikke i sig selv anses for forsømmelighed fra en importørs side, når dette ikke er tilfældet for en toldspeditør eller for en anden importør, som anvendte licenser, der ikke kunne overdrages.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 af 28.10.1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet (EFT L 293, s. 32).

Sag anlagt den 24. marts 2016 — SureID mod EUIPO (SUREID)

(Sag T-128/16)

(2016/C 175/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SureID, Inc. (Hillsboro, Oregon, De forenede Stater) (ved Barrister B. Brandreth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »SUREID« — registreringsansøgning nr. 13 698 675

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1478/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen for appellkammeret og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 24. marts 2016 — Claranet Europe mod EUIPO — Claro (claranet)**(Sag T-129/16)**

(2016/C 175/34)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Claranet Europe Ltd (St Helier, Jersey) (ved solicitors G. Crown og D. Farnsworth)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Claro SA (São Paulo, Brasilien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Claranet Europe Ltd*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket i rødt »claranet« — registreringsansøgning nr. 11 265 113*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 803/2015-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO (og en eventuel intervenient) tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence mod ECB**(Sag T-133/16)**

(2016/C 175/35)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence (Aix-en-Provence, Frankrig) (ved advokat H. Savoie)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 29. januar 2016 (ECB/SSM/2016 — 969500TJ5KRTCJQWXH05/98), vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 og i henhold til artikel L. 511-13, artikel L. 511-52, artikel L. 511-58, artikel L. 612-23-1 og artikel R. 612-29-3 i den franske lov om monetære og finansielle anliggender (code monétaire et financier français), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om den omstændighed, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den er i strid med bestemmelserne i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (herefter »kapitalkravsdirektiv IV«), og bestemmelserne i artikel L. 511-13 i code monétaire et financier français (herefter »CMF«).
2. Andet anbringende om den omstændighed, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den er i strid med bestemmelserne i CMF's artikel L. 511-52.
3. Tredje anbringende om den omstændighed, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som ECB har tilsidesat CMF's artikel 511-13 og artikel 13 og 88 i kapitalkravsdirektiv IV.
4. Fjerde anbringende, som er påberåbt subsidiært, om den omstændighed, at den anfægtede afgørelse ligeledes er ulovlig, for så vidt som ECB har tilsidesat CMF's artikel L. 511-58.

Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées mod ECB

(Sag T-134/16)

(2016/C 175/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées (Albi, Frankrig) (ved advokat H. Savoie)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 29. januar 2016 (ECB/SSM/2016 — 969500TJ5KRTCJQWXH05/100), vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 og i henhold til artikel L. 511-13, artikel L. 511-52, artikel L. 511-58, artikel L. 612-23-1 og artikel R. 612-29-3 i den franske lov om monetære og finansielle anliggender (code monétaire et financier français), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-133/16, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence mod ECB.

Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres mod ECB**(Sag T-135/16)**

(2016/C 175/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres (Saintes, Frankrig) (ved advokat H. Savoie)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 29. januar 2016 (ECB/SSM/2016 — 969500TJ5KRTCJQWXH05/101), vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 og i henhold til artikel L. 511-13, artikel L. 511-52, artikel L. 511-58, artikel L. 612-23-1 og artikel R. 612-29-3 i den franske lov om monetære og finansielle anliggender (code monétaire et financier français), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-133/16, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence mod ECB.

Sag anlagt den 29. marts 2016 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie mod ECB**(Sag T-136/16)**

(2016/C 175/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie (Amiens, Frankrig) (ved advokat H. Savoie)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 29. januar 2016 (ECB/SSM/2016 — 969500TJ5KRTCJQWXH05/99), vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 og i henhold til artikel L. 511-13, artikel L. 511-52, artikel L. 511-58, artikel L. 612-23-1 og artikel R. 612-29-3 i den franske lov om monetære og finansielle anliggender (code monétaire et financier français), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-133/16, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence mod ECB.

Sag anlagt den 31. marts 2016 — SDSR mod EUIPO — Berghaus (BERG OUTDOOR)**(Sag T-139/16)**

(2016/C 175/39)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Sports Division SR, SA (SDSR) (Matosinhos, Portugal) (ved advokaterne A. Sebastião og J. Pimenta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Berghaus Ltd (London, Det forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Sagsøgeren

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »BERG OUTDOOR« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 116 936

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. januar 2016 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 153/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det pålægges EUIPO at tillade registrering i det hele af International varemærkeregistrering nr. 1 116 936, hvor Den Europæiske Union er designeret.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
-

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 7. april 2016 — Spadafora mod Kommissionen

(Sag F-44/15) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — stilling som kontorchef — stillingsopslag — udvælgelsesprocedure — udvælgelsespanel — samtale med udvælgelsespanelet — ingen opførelse på short-listen over ansøgere, som blev foreslået med henblik på den endelige samtale med ansættelsesmyndigheden — udvælgelsesprocedurens lovlighed — præference for ansættelse af en ansøger, som er statsborger i en bestemt medlemsstat — formanden for udvælgelsespanelets adfærd — sproglig diskrimination — påstand om erstatning — procesreglementets artikel 81)

(2016/C 175/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sergio Spadafora (Woluwe-Saint-Lambert, Belgien) (ved advokat G. Belotti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at udnævne en anden person til stillingen som chef for kontor C4 («Legal Advice») end sagsøgeren, som havde været fungerende chef for denne enhed siden den tidligere kontorchefts fratreden.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes, idet det er åbenbart, at sagen delvis skal afvises, delvis er ugrundet.
- 2) M. Sergio Spadafora bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 6.7.2016, s. 27.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA